

Vài phút để Tạ Ơn

Thứ năm này 11-28-85 là lễ Tạ ơn. Vậy ta hãy dành vài phút để suy nghĩ và tạ ơn những gì ta đáng tạ ơn.

Sức khỏe ta thế nào? Không khá lắm. Ta hãy tạ ơn Thượng-Đế đã cho ta sống đến ngày nay. Một số đồng người khác không được như ta. Ta đau đớn ư? Nghìn người, có thể là triệu người còn đau đớn hơn ta. Có khi nào ta vào thăm một bệnh xá của Chiến binh hay một nhà dưỡng luyện cho trẻ em tật nguyền.

Nếu sáng nay ta thức dậy trong tiếng chim ca hót, ta hãy cùng chim hót ca. Ta đi đến bàn ăn sáng với hai chân còn cứng cáp, ta cảm ơn báo lên đọc với hai mắt còn trong sáng, ta hãy cảm ơn Thượng-Đế vì vô số những người khác không được bằng ta.

Tiền bạc ta thế nào? Thiếu thốn ư? Phần đông thế giới còn nghèo hơn ta nhiều, không hữu bông, không cơm ăn, không trợ cấp tuổi già, thật ra một phần ba thế giới ban đêm đi ngủ bụng đói còn xẹp lép.

Ta cô đơn ư? Tìm được một bạn là một cách tốt. Nếu không ai gọi đến ta, thì ta gọi đến ai. Ta hãy làm một điều gì tốt cho người khác, ấy là một cách chữa trị cô đơn hay hơn hết.

Ta có ưu tư về tương lai của Tổ Quốc ư? Hay lắm. Hệ thống tổ chức của ta được tôn tại đến ngày nay vì những ưu tư đó. Tất cả đều điều hòa trong lệ luật. Tổ quốc ta có thể không phải là một vườn Thượng Uyển, song cũng không đến nỗi là một vùng cỏ dại mênh mông.

Chương tự do rung lên liên hồi. Hãy nhìn và lắng tai nghe. Ta có thể đi nhà thờ nào cũng được, bỏ thăm bầu phiếu kín ở thùng phiếu, và có thể chỉ trích ngay chính phủ mà chẳng sợ bị gõ trên đầu hay bị gõ cửa giữa đêm khuya khoắt. Và nếu ta muốn sống ở một chế độ khác, ta có thể tự do ra đi; ở đây, không có vách cao hay hàng rào giằng kềm, không có gì để ràng buộc hay ngăn giữ ta ở đây. Suy nghĩ cuối cùng, tại bàn ăn trong buổi lễ Tạ ơn, ta nên cầu nguyện:

Thưa Thượng-Đế, tôi xin cảm ơn Thượng-Đế đã cho tôi món ăn đầy đủ, và nhắc cho tôi còn tưởng nhớ đến những kẻ còn đói khổ cơ hàn.

Tôi xin cảm ơn Thượng-Đế đã cho tôi sức khỏe và tưởng nhớ đến ai còn bệnh hoạn, tật nguyền. Tôi xin cảm ơn Thượng-Đế đã cho tôi bạn tốt và tưởng nhớ những kẻ cô đơn.

Tôi xin cảm ơn Thượng-Đế đã cho tôi Tự Do và tưởng nhớ những ai còn bị gông cùm, xiềng xích.

Mong rằng các tướng nhớ nầy sẽ hun đúc ý chí hành động hường thiện và các tặng phẩm tội nhân được có thể đem dùng phân phát cho nhiều người khác.

Cuối cùng, xin cầu chúc tất cả một ngày Tạ ơn tốt đẹp và xin Thượng-Đế phù hộ cho chúng tôi và Gia đình chúng tôi.

Bưu Hiệp

(Tam dịch một cột báo
Sacramento Bee ngày 11-27-85.)